

РЕШЕНИЕ

№ 725

гр. София, 07.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 28.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9255** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.203 и сл. от АПС вр. с чл.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на проф.д-р инж. С. А. С. ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Областна дирекция на МВР-П. /ОДМВР/-П. за осъждането ѝ да заплати на ищеца сумата от 1000лв., представляващи неимуществени вреди следствие от отмененото като незаконосъобразно наказателно постановление /НП/№17-1006-001144 от 25.05.2017г. издадено от началник група към ОДМВР-П., както и сумата от 739, 74лв. имуществени вреди -600лв. адвокатско възнаграждение по нахд №1250/2017г. по описа на РС-Пазарджик, 100лв. платена глоба по НП и 39,74лв. такса за нова регистрация за новозакупен л.а..

По изложените в исковата молба обстоятелства –се моли да се уважи в цялост исковата претенция. Визира се, че на 17.05.2017г. С. е бил спрян като водач на л.а. Фолксваген голф с [рег.номер на МПС] и е констатирано, че управлява МПС без да притежава валидно СУМПС, поради което му е наложена глоба от 100лв. с НП №17-1006-001144 от 25.05.2017г., отменено по нахд №1250/2017г. на РС –Пазарджик с решение №462 от 09.10.2017г. в сила от 02.11.2017г.. Сочи се, че лицето е платило глобата, както и поради това, че е спрян от движение л.а. му се е наложило да закупи друго МПС, за което е извършило регистрация в размер на 39,74лв...Съответно по нахд е ползвало и адвокат или общо разходите за имуществени вреди са 739,74лв, които претендира като пряка и непосредствена последица. Също така се търсят и неимуществени вреди в рамер на 1000лв. следствие от опетненото име на ищеца и преживяните от него

негативни емоции. С оглед изложеното –се моли да се уважи исковата претенция в цялост. Претендират се разноски.

В съдебно заседание ищецът поддържа жалбата си чрез адв.Т.. Позовава се и на събраните по делото гласни доказателства.

Ответната страна, чрез юрк.П., поддържа писмения си отговор и моли да се отхвърли иска като неоснователен и недоказан. Визира касателно неимуществените вреди, че ответникът не е разгласил за наложената глоба публично, а сам ищецът е изнесъл тази информация сред колегите си. Подчертава, че табелите на л.а. са били снети с друг акт-заповед за налагане на ПАМ и регистрационната такса не е вреда следствие от отмененото НП вкл. е имал възможност да иска спиране изпълнението на ПАМ, което също бездействие е опосредило тази вреда.

Представителят на СГП –изразява становище за основателност на исковата претенция и предлага да се уважи.

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си чл.168 вр. чл.146 от АПК, прие за установено следното:

По същество следва да се има предвид, че за да се уважи искова претенция по чл.203 АПК вр. чл.1 ЗОДОВ трябва да е налице следния фактически състав- отменен административен акт, вреди и причинна връзка, която да е пряка и непосредствена.

Доколкото се касае за имуществени вреди следствие от отменено наказателно постановление – трябва да се съобрази задължителното ТР №1 от 15.03.2017г. по т.д. №2/2016г. на ВАС, което разписва, че платеното адвокатско възнаграждение в административно-наказателното производство е подобна вреда, която подлежи на обезвреда, ако е направена.

С оглед последното от приложеното нахд на РС-Пазарджик се установява, че подобен разход е направен. В тази връзка е договор за правна защита и съдействие №573287-77 от 01.06.2017г. видно от който /л.18/ ищецът е заплатил на адв.Т. 600лв. за процесуално представителство по делото. Следователно- съдът приема, че това перо от имуществената претенция е доказано.

Във връзка с последната претенция, съставът съобразява, че в отговора на исковата молба на л.29-33 –ответната страна признава основателността на имуществената претенция за адв.възнаграждение, но иска неговото намаляване съобразно извършените процесуални действия. Това становище СЪДЪТ не приема. Този хонорар не е прекомерен по смисъла на Наредба №1/2004г., тъй като съгласно чл.18, ал.2 е минимум 300лв, а конкретно е определен 600лв.. В действителност по сходен вид дела ВАС вменява на АССГ да прави преценка дали платения адв.хонорар отговаря на изискванията на чл.34 от ЗА да е справедлив вкл. и а може съставът да го определи под законоустановения минимум. В тази връзка трябва да се има предвид- решение на СЕС от 23.ноември 2017г. по съединени дела С0427/16 и С-428/15. Видно от диспозитива и мотивите на решението -основният въпрос предмет на преюдициалното тълкуване е дали правото на Висшия адвокатски съвет да определя минимален размер е съобразено с правото на ПЕС и отговорът е отрицателен. Това е така, защото при определянето на такъв размер с Наредба №1/2004г. ВАадв.С трябва да бъде носител на публична власт и тези норми за минимален размер трябва да се водят от общ интерес с възможност за ефективен контрол от страна на държавата.След като ВАДвС няма тези характеристики - СЕС е постановил с решението си, че тази наредба за разписване на минимални хонорари -"би могла да ограничи конкуренцията в рамките на вътрешния пазар по смисъла на чл.101 §.1 от

ДФЕС". Конкретно както се посочи обаче, съставът намира за обосновано и законосъобразно определеното адв.възнаграждение.

Относно търсената сума от 39,74лв. заплатена такса за регистрация на новозакупен автомобил- това е вреда, която не е пряка и непосредствена последица от наказателното постановление. Същата е във връзка със същото и по повод на него, но е опосредена от издадената заповед за налагане на ПАМ /спиране от движение и отнемане на рег.табели на л.а. марка „Фолксваген“ с [рег.номер на МПС] /, вкл.от собственото решение на ищеца да замени единия с другия автомобил т.е. да поддържа комфорта си чрез използване на л.а., а не да използва други, алтернативни превози. С оглед изложеното – имуществената претенция за тази вреда е неоснователна.

Касателно платената глоба от 100лв. по НП, същата е платена на 25.05.2017г. в деня на издаване на НП и преди съдебната му отмяна. Понастоящем и преди -тя е плащане без правно основание –актът въз основа на който е платена, не е влязъл в сила, не е бил никога стабилен индивидуален акт, не е подлежал на предваритено изпълнение. Решението да я плати към посочения момент вместо да изчака резултата от съдебното оспорване – е на ищеца т.е. отново като вреда е опосредена от волята на страта. За връщане обратно в патримониума на ищеца на тази сума има друг ред – гражданското съдопроизводство и не следва тази сума да се третира като имуществена вреда. С оглед изложеното –по посочената на пръв поглед формална причина, но съществена с оглед различния процесуален ред и невъзможността на съда да се произнася по претенция на отпаднало основание /чл.55, ал.1 от ЗЗД/ -тази претенция следва да се отхвърли. Не следва да се оставя без разглеждане като недопустима, тъй като е въпрос по същество при проверка на елементите от фактическия състав така, както е заявен. Друг е въпросът, че ако ответникът иска да избегне осъждането за посочената сума, ведно с разходите по новото дело, следва доброволно да я възстанови т.е. страните трябва да се стремят към извънсъдебно уреждане на спора в тази част.

Относно претенцията за неимуществени вреди- същите се преценяват от състава по справедливост и въз основа на събраните доказателства. В тази връзка е разпитан св.А. Ц., на който съдът напълно дава вяра. Видно от казаното, ищецът се ползва с изключителен авторитет в службата си - бил е дълго време декан и зам.декан. Неприятно е изживявал цялата ситуация с наложената му глоба, болезнено е преживявал вмененото му нарушение, сам е споделил пред колегите си за проблема, тъй като го е измъчвал. Следователно –съдът приема, че законосъобразното НП е причинило неприятни изживявания на ищеца, същото го е засегнало като лице с отговорности и авторитет. Също самият факт, че е предпочел същият ден, веднага да плати глобата е индиция за високото му самосъзнание. Обстоятелството, че ищецът е страдал – е фактът, че е споделил пред колегите си, т.е. не е можел да го приеме и да го игнорира. Следователно СЪДЪТ намира за основателна претенция в размер от 700 лв. за неимуществени вреди, като до останалия претендиран размер т.е. за разликата от 300лв. следва да се отхвърли.

С оглед изхода от спора следва да се присъдат разноски на ищеца. Същият е направил разноски по списък на л.48 в размер на 610лв., като се уважи имуществената претенция за 600лв. и неимуществената за 700лв., съответно се отхвърли имуществената за 139,74лв. и 300лв. за неимуществени вреди или основателна е претенцията за разноски в размер на 403лв., а която сума също следва да се осъди ответната страна.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По искова молба на проф.д-р инж. С. А. С. ЕГН [ЕГН] от [населено място]
ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР-П. /ОДМВР/- да заплати на ищеца сумата от 700лв., представляващи неимуществени вреди следствие от отмененото като незаконосъобразно наказателно постановление /НП/№17-1006-001144 от 25.05.2017г. издадено от началник група към ОДМВР-П., както и да заплати сумата от 600 лв.имуществени вреди-платен адвокатски хонорар по нахд 01250/2017г. на РС-Пазарджик.

ОТХВЪРЛЯ исковите претенции в останалата им част – за пълния размер на търсените неимуществени вреди или за разликата от 300лв., както и за имуществена вреда от 100лв./платената глоба/ и за сумата от 39,74лв. разход за регистрация на новозакупен автомобил.

ОСЪЖДА ОДМВР-П. да заплати на ищеца разноски по делото в размер на 403лв..
Решението може да се обжалва с касационна жалба пед ВАС чрез АССГ от страните в 14-дневен срок от съобаването му. Приписи на страните.

Съдия: